

عنوان مقاله:

زیبایی شناسی و نمادگرایی نقش پرندگان در فرش دوره صفویه

محل انتشار:

فصلنامه پیکره، دوره 4، شماره 8 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شیوا توکلی - کارشناس ارشد دانشکده هنر و معماری دانشگاه کاشان- ایران

امیرحسین چیت سزایان - دانشیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه کاشان- ایران

بهزاد نیک اندیش - کارشناس ارشد فرش. دانشکده هنر و معماری. دانشگاه کاشان. ایران

خلاصه مقاله:

به لحاظ جایگاه و تعالی هنر در ایران، عصر صفوی یکی از درخشان ترین دوره های تاریخی این سرزمین است. در این دوره، صنعت نساجی و به ویژه قالی بافی، پیشرفت چشمگیری داشته است. از این حیث، اساطیر و نقوش نمادین که بخشی از فرهنگ و هنر مردم اند در زمینه هایی مختلف، از جمله فرش های صفوی، به گونه ای بارز نمود دارند. از جمله نقوش نمادین پرتکرار در فرش ها و منسوجات این دوره، نقش ماهی پرنده است. پرندگانی چون طاووس، سیمرغ، هدهد و طوطی به صورت های مختلف بیشترین حضور را در فرش های این دوره دارند. در این پژوهش ابتدا در مورد جنبه های زیبایی شناسی و معنای نمادین هر پرنده در فرهنگ و ادبیات ایران بحث و سپس کاربرد نقوش آنها به صورت خاص در فرش های صفوی بررسی گردیده است. پرنده، نمادی است از رهایی و آزادی و نمایش آن در طرح فرش، سرشار از معنا و رمز است که به زیبایی آرمانی بهشت اشاره دارد. هنرمند صفوی تمام مهارت هنری خود را به کار گرفته تا ذهنیت خویش را از زیبایی های بهشتی در یکایک عناصر طبیعت آشکار سازد و بدین سان به این عناصر، مفاهیمی رمز آمیز بخشیده است. مطالب این پژوهش به صورت اسنادی و کتابخانه ای گردآوری و به شیوه ای تحلیلی، توصیفی گردیده است.

کلمات کلیدی:

صفویه، زیبایی شناسی، نمادگرایی، پرندگان، فرش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1741030>

